

[Kaj Poulsen]

er en ny situation. Det er ikke en situation, folk er i under det nuværende system, idet kommunerne er skubbet ud af systemet.

Formanden:

Vi går til ordførerne. Fru Lilli Gyldenkilde.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det ville være rart, om vi i det mindste kunne holde os til, hvordan virkeligheden ser ud, og prøve at sætte de svar, vi får, ind i virkeligheden. Det ville hjælpe meget, når vi diskuterer disse ting. Det er hr. Tørnæs' bemærkninger, der får mig til at sige det.

Se, virkeligheden er den, at mangler et medlem af en A-kasse i dag to måneder i at nå op på sine 1.040 timer for at kunne modtage dagpenge, så finder man et arbejdstilbud for de to måneder, sådan at man sikrer, at vedkommende ikke ryger over på bistandshjælp. Sådan er virkeligheden derude. Det forhindrer man nu ved at sige, at de ikke må få et nyt arbejdstilbud, nu kan de få et uddannelsestilbud. Så har man forhindret det, og keine Hexerei, nur Behändigkeit er man sat over på graduerede dagpenge. Det er den skinbarlige sandhed, og derfor er det, vi er så optaget af at få lov til at stille spørgsmål og få forklaret, hvordan virkeligheden ser ud, for tilsyneladende vil man ikke give sig fra de borgerlige ordføreres side. Man har indgået et forlig med det radikale venstre, som lyder: »Der er ingen, der skal gå på graduerede dagpenge før 1988«, og tilmed har man indføjet en revisionsparagraf. Flere i dag har gjort opmærksom på, hvor vigtig den er, netop fordi man vil sørge for, siger man, at ingen går på gradueret sats.

Ja men så er det altså helt urimeligt at argumentere, sådan som hr. Tørnæs gjorde det før, og sige, at faktisk redder man folk fra bistandshjælpen. Det er pjatsnak. Man gør det modsatte, man sætter dem på graduerede dagpenge.

Det er også forkert af hr. Estrup at sige, at det ikke er nye ting, vi diskuterer. Det, jeg her har skitseret, er en ny ting, hr. Estrup. Og hr. Estrup må give mig ret i, at jeg nu har spurgt arbejdsministeren fire gange, om ikke arbejdsministeren vil svare på, at ingen kommer på graduerede dagpenge før 1988, og at

der, ifald der er nogen, der kommer det, vil blive grebet ind med det samme.

Uden videre skulle svaret jo kunne være ja, hvis man er overbevist om, at det er rigtigt, at ingen kommer på graduerede dagpenge. Men sandheden er – da ministeren jo har underskrevet det svar, som vi her diskuterer – at ministeren jo godt ved, at der kommer nogen på graduerede dagpenge i 1988, og jeg håber, ministeren vil komme op og sige det, for ministeren sidder dernede og nikker, men det kan altså ikke høres nogen steder.

Men når forligets tekst går ud på, at det er der ingen der må, så må vi da have lejlighed til at få dette her lavet om, og hr. Estrup og hele det radikale parti må da være interesseret i, at det bliver lavet om. Ellers er det noget pjat at gå ud og sælge det på, at ingen kommer på gradueret sats, når fakta er, er det er der.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Ja men fru Lilli Gyldenkilde ved godt, at virkeligheden er den, at hvis en langtidsledig af den ene eller den anden grund ikke gennemfører sit jobtilbud, kommer vedkommende på bistandshjælp, for så ophører retten til at få dagpenge. Med den ordning, som indføres nu, går vedkommende ikke på bistandshjælp, men forlængede dagpenge, altså en klart fordelagtigere stilling for den langtidsledige efter vores opfattelse, men det er måske ikke en opfattelse, der deles af hverken fru Lilli Gyldenkilde eller hr. Kaj Poulsen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til hr. Tørnæs, hvordan hverdagen fungerer, for det siver åbenbart ikke ind. Som det er i dag, er problemet med, at folk på grund af ferie og sygdom ikke har kunnet få de 1.040 timer, blevet stort; det skyldes først og fremmest arbejdsministeren, der har nedsat tilbudsperioden for de offentligt ansatte til 7 måneder.

I det omfang, der på grund af ferie, sygdom osv. ikke har kunnet opnås 1.040 timers arbejde, har kommunerne kunnet se en interesse i at forlænge jobtilbudsperioden, så de 1.040 timer blev opnået, således at ingen af